

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERÍA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

L'enterro de «la cierva»

—Ja ha vist els efectes del nostre mauser... Conque ojo, senyor Cortezo, que á nosaltres no 'ns vé de derribar un ministre mes ó menos.

DE DIJOS A DIJOS

ELS estudiants han guanyat la campanya. Tenian rahó y han sapigut sostenir-la, y de més á més las circumstancias els han favoregut. Tres motius molt poderosos que 'ls asseguravan l'èxit. L'infelís La Cierva's figurava contar ab l'incondicional apoyo d'en Villaverde y demás companys de ministeri.—Aguanta't ferm—li havian dit—y no duptis de que fem nostra la teva causa. Confiat ab aquesta promesa 'l bon home feya 'l valent: permetia que las Universitats se tanquessin y amena-sava ab la pérdida de curs als estudiants huelguistas. No podia llarsar sobre d'ells las taifas policíacas, porque 'ls joves escolars, ab la seva conducta correcta y ordenada, encare que molt enérgica no li donavan motiu pera reventar el floronejo; pero 's prometia freda y serenament revenjarse d'ells, aplicantlos ab tot rigor la disposició referent á las tres faltas colectivas... ¡Infelí! Qui ha perdut no 'l curs, pero sí 'ls estres y la cartera, ha sigut ell. A tal punt havian arribat las cosas que 's considerá una mica arriscat el viatge del rey á Valencia, si avants no 's resolía 'l conflicte estudiantil, tals y

de tal índole eran els propòsits que s'atribuhían als escolars valencians. Per aquest motiu, en Villaverde, ab tot y haver promés el seu apoyo incondicional á n'en La Cierva, una vegada hagué vist las verdas y las maduras, no tingué més remey que cridarlo á captul y dirli: —Compadre: las circunstancias se imponen á los mejores deseos de sus compañeros... Con que, ya lo sabe: olvide lo convenido, y ahueque usted. L'acorralat ministre ha sigut la primera víctima del viatge regi. Y en veritat s'ha de dir: resulta ell més simpátiq que 'ls que l'han sacrificat, després d'haverli promés que 'l sostindrían. En Villaverde y 'ls seus companys, impotents y desprestigiats, quedan d'aquesta feta ferits de mort. Cridats sigueren al poder pera que resolgues sin la complicada qüestió económica; se 'ls ha deixat el camp expedit, lliures per complert de la intervenció del parlament, y 's troban avuy pitjor qu' esta van al constituhirse. Representan una ensepegada més en aquesta llarga serie de fracassos. Ab tot, en Villaverde, per rahó del seu càrrech, ha hagut d'acompanyar al monarca en el seu viatge. Difícil fora precisar fins á quin punt s'ha divertit, porque un dels números més importants, encare que invisible, dels festeigs regis, haurá sigut segurament la professó que li devia anar per dintre. El viatge del rey á la ciutat llevantina ha quedat reduhit á una mera reproducció de lo ocorregut fa un any á Barcelona en idénticas circunstancias. Costa molt poch de organizar unas festas apar-

tosas y despertar ab ellas l'interés dels curiosos y dels badochs. Ja es una mica més difícil afiansar ab aquesta bambolla 'ls sentiments monárquiche, arrancant las conviccions republicanas de l'ánima del poble. L'actitut dels nostres correigionaris valencians ha sigut correcta, com va serho també la dels republicans barcelonins; pero ni aquí ni allá cedeix lo més mínim en detriment de sas fermas y arreladas ideás, ni tampoch debilita 'ls propòsits de ferlas triomfar per tots els medis. O sino, en las eleccions més próximas se veurá lo que pensa Valencia, com, després del viatge regi, s'ha anat vevent, y cada vegada ab més claretat y precisió, lo que opina Barcelona. L'horrible catástrofe de Madrit ha vingut á aumentar las afliccions de aquesta nació desventurada. No n'hi havia prou ab la crisis de las subsistencias, ab la sequía, ab la perspectiva de la miseria més espantosa: era precisa l'hecatombe madrilenya pera donar l'última pinzellada en el quadro fatídich de las nostras desdixas. Gran responsabilitat incumbeix á n'els que de vent evitar l'esfondrament de aquella construcció, feyan els ulls grossos davant de sas amenassadoras deficiencias. Lo únich que falta veure es si aquestas responsabilitats tan tremendas arribarán á ferse efectivas. Vivim en un país en que tots els abusos y tots els escándols troban amparo, sempre que 'ls que 'ls cometen contan ab medis suficientes pera ferse tolerar y proteger en las sevas maldats.

En cambi el poble mor aixafat sempre; unas vegadas sota las ruinas de una construcció, en els moments en que sense amidar els perills busca afanyós el pá de cada día; otras vegadas, al mitj del carrer, quan tracta de donar esplay als sentiments que l'embargan. Al anunci de que 'l poble obrer de Madrit se disposava á realizar una manifestació pública, el govern omplí 'ls carrers de forsa com si 's tractés de donar una batalla. Ab molta rahó digué un periódich: «Aquesta vegada no es el poble, es el govern el que s'ha tirat al carrer.» ¡Quánt cert es l'adagi: «La por es la fila de la culpa!»

PEF BULLANGA

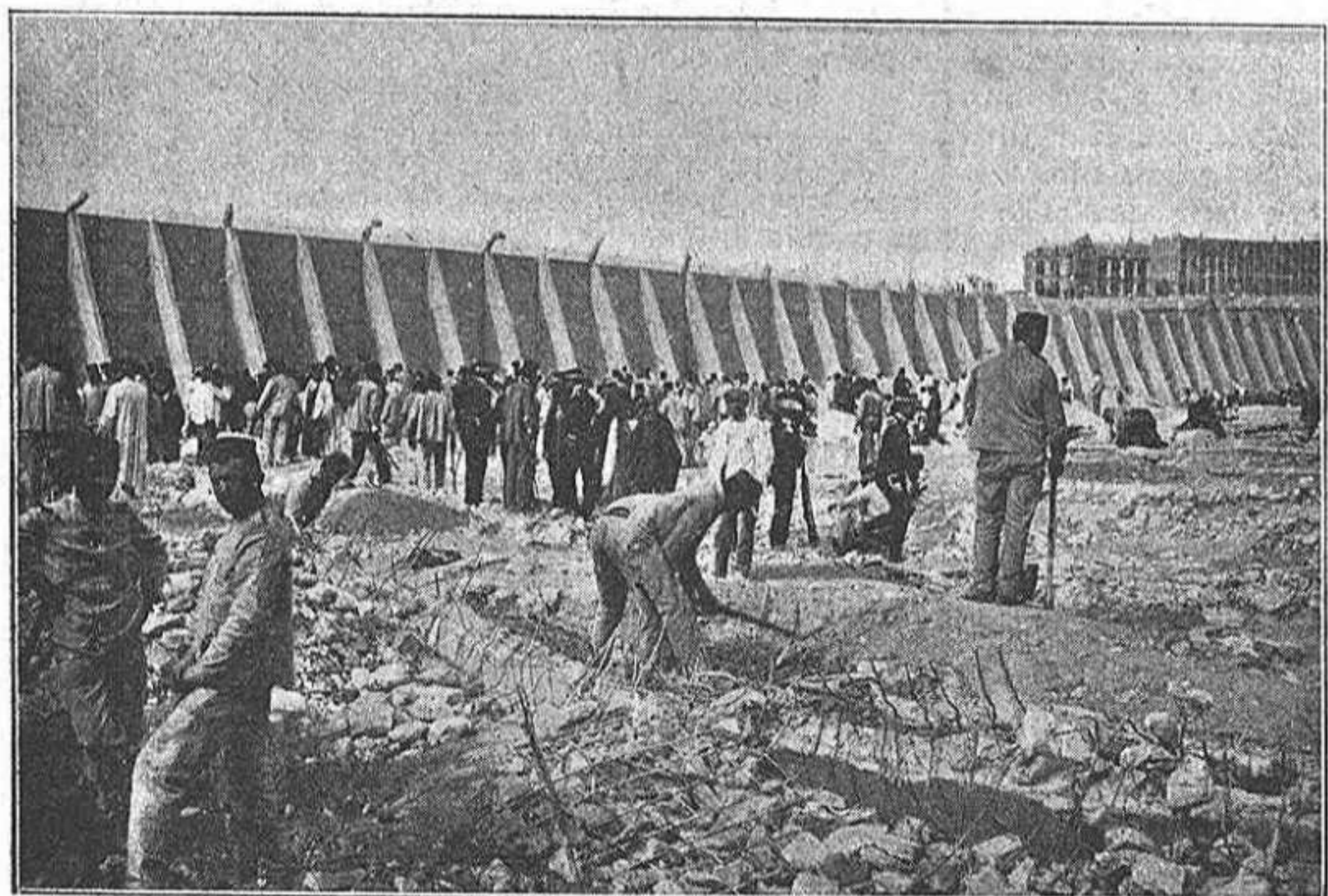
La catástrofe de Madrit

n moviment d'horror y un bull de indignació: tals son els efectes que ha causat en l'ánim de todas las personas honradas la horrenda catástrofe de Madrit, l'ensorrada del tercer dipòsit de las aguas del Lozoya, patrocinat ab el nom de D.ª Isabel II.

LA CATÀSTROFE DE MADRIT

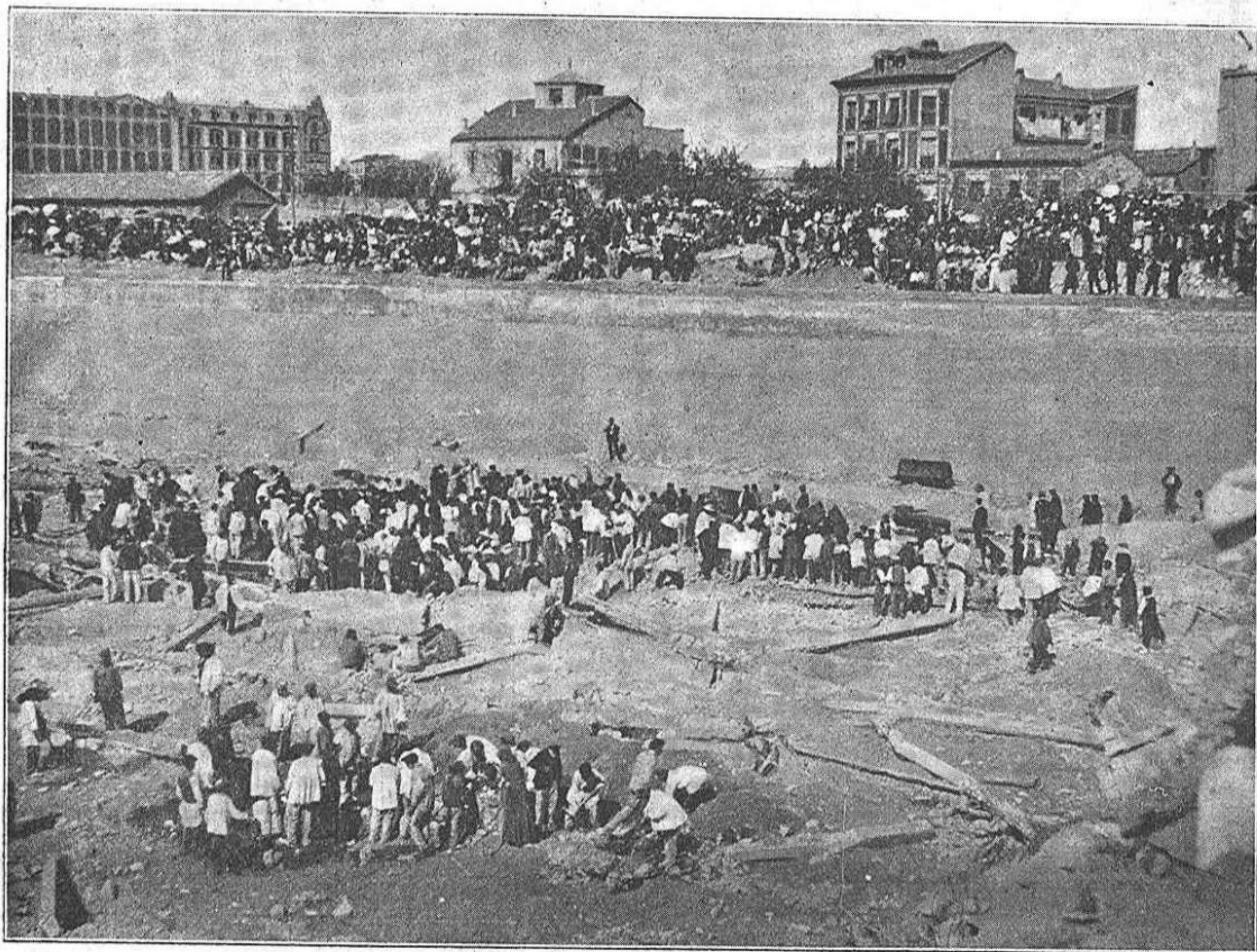
El dipòsit del canal de Isabel II, enfonzat

Enginyers militars buscant cadavres.

Alsant un munt de runa, pera salvar á un ferit.

Vista general del dipòsit.

Han endevinat totes ó part de las solucions corresponents al número anterior: Joanet Cateura y Xarretiba, Noy de Pallejá, el Faiges, Josepet de Poboleda, F. Arana (Sacaló), Arseniet de Juneda, Freres á la paella, J. M. Blanch, C. Pujol Clareví y Enrich Tosas.

DIUMENJE DE RAMS

XARADA INFANTIL

Cantant alegre cansó
passan dos noys pel carrer;
l' un ne porta un gros palmó,
l' altre 'n porta un gros llorer.
¡Oydá! —exclaman ab forts clams—
¡visca el diumenje de rams!

¡visca el diumenje de rams!
Quan ja son al benehir
tothom crida ab fort desfici:
—¡juli! ¡juli!...—fent sentir
arreu, arreu el bullici.

J. MONTABLIZ

ANAGRAMA

Una total pasturant
molt aprop del mar m' estava,
mentres una tot mirava
que anava lluny navegant.

E. PAHISSA

TARJETA POSTAL

PERE VERBA
PALLA, n.º 10
IBIZA

Formar ab aquestas lletres el títol de dugas sarsuelas castellanas.

TRES ADROGUERS DE 'LS ESCUDILLERS BLANCH

ROMBO

- Consonant.
- Part del cos humá.
- Tots els casats hi van.
- Nom de dona.
- Poble catalá.
- Els aucells ne tenen.
- Vocal.

NOY DE LAS MOSTRAS

GEROGLÍFICH

EL

TOT TOT

MARIA ALBERICH

Caballers: Joseph Rosell, Pamplinero, F. Joanet, Manel Branera, J. Llerom, Frégoli, Noy de Pallejá, Josepet de Poboleda, J. M. Blanch, Enrich Ordanyá y Juan Vía de Vilafranca: Planxa!

Caballers: Soy Sinto, Joseph Gorina Roca, Xech de Llansá, Enrich Tosas: Molto bene.

Caballer: Carlos d' Alfonso: El qu' está una mica bé, peca de brut. — Lleó Vila y Huguet: ¡Noy, quina llangonissa!

¡Dificil sería trobar lloch per una pesa aixís. — Aleix IV, el Foll: La vermella. — E. M.: No 'ns convenen els diminutius. — Tallé Oak: Farém la tría correspondent. — Jaume Pascual Cartró: No fa 'l pés. — Domingo Brunet: La conversa está bé. El dibuix ja no ho está tant. — Casimiro Doménech: No es del género que convé al periódich. — Pere Ros Carné: Francament; enteném lo que diu, pero no sabem lo que vol dir. — A. M., J. P., Barrada Seca, J. B., J. R. P., J. B. X., D. S. C., F. B., J. A., J. C., J. G., A. R. V., F. T. y R., J. H., R. H. y R. P.: No 'ns es possible publicar las sevas cartas per varias rahons.

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Oim, número 8

Tinta Ch. Lorilleux y C.ª

A Valencia

—Lo cortés no quita lo valiente, ché. Ara 'ns hem mostrat respectuosos, pero ¡veurás tú, veurás tú quan vinga en Nozaleda!

En un gran teatro estrenavan
La caza del oso, y jo
tampoch hi vareig fer falta,
s' entén, com á espectador,
Quan va acabarse 'l saineu,
un noy que tenia á prop
exclamá ab totes las forns
dels pulmóns: — ¡Qué surti l' Osi!
Y sens gayres ceremonias
se va presentar l' autor.

Conech al impressó Ullera
que, sens tenir cap motiu,
tan aviat plora com riu,
com canta, ó bé 's desespera.
¿Per qué d' aquesta manera
fa tals manifestacions?
— Home, deixat de rabóns:
(va contestarme en Maurici).
Fá, á tenor del seu ofici,
tota classe d' impresions.

L' altre diumenje á la nit
deya en Lluch: — Jo en pau ó en guerra
soch l' home d' aquesta terra
que 'm sento ab més esperit.
Jo, interrumpentlo al moment,
vaig dirli: — Be prou que ho sé,
si portas sempre 'l cos plé
de rom, vermouht ó ayguardent.

FELIÓNS PETIT

Ab tot y ésser bastant llarch
d' estatura l' senyó Artur,
com que may sub enginyarse
tothom d' ell diu qu' es molt curt.

F. ROJER SEBRÉ

A LO INSERTAT EN L' ULTIM NÚMERO

- 1.ª XARADA. — Tre-ba-lla do ra.
2.ª ANAGRAMA. — Sabó Bossa.
3.ª TARJETA. — La Lle ja. — Santiago Rusiñol.
4.ª TERS DE SILABAS. — LLE RO NA
RO SE TA
NA TA LIA

5.ª GEROGLÍFICH. — Com mes avellanas mes closas.